

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudkyň Mgr. Evy Šonkové a Mgr. Sylvy Šiškeové v právní věci žalobce: **JUDr. Ing. J. J., LL.M., Ph.D.**, zastoupeného JUDr. Marií Nedvědovou, advokátkou se sídlem Jižní 1820, Česká Lípa, proti žalovaným: **1) Finanční úřad pro Liberecký kraj**, se sídlem 1. máje 97, Liberec, **2) Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o žalobě pro zmatečnost, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 17. 8. 2022, č. j. 59 Na 4/2022–8,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) se kasační stížností domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 17. 8. 2022, č. j. 59 Na 4/2022–8, kterým byla podle § 46 odst. 1 písm. d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta stěžovatelova žaloba pro zmatečnost jako nepřipustná.

[2] S podáním kasační stížnosti je spojena povinnost úhrady soudního poplatku dle § 4 odst. 1 písm. d) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“). Stěžovatel současně s podáním kasační stížnosti požádal o osvobození od jeho placení.

[3] Nejvyšší správní soud posoudil žádost stěžovatele a usnesením ze dne 15. 11. 2022, č. j. 2 As 209/2022–52, ji zamítl. Upozornil, že pro přiznání individuálního osvobození od soudního poplatku je třeba kumulativní splnění následujících podmínek: 1) stěžovatel požádal o osvobození, 2) doložil nedostatek prostředků a 3) jeho návrh není zjevně neúspěšný. Stěžovatelova kasační stížnost neobsahovala žádné důvody dle § 103 s. ř. s., ačkoliv nebyla podána jako blanketní, a nebyl zde tedy důvod na ni hledět jako na podání trpící vadami, které by bylo podle § 109 odst. 1 s. ř. s. třeba odstraňovat. Jednalo se tedy o návrh zjevně neúspěšný. S ohledem na to, že podmínky stanovené § 36 odst. 3 s. ř. s. musí být splněny současně, nemohlo být žádosti stěžovatele vyhověno. Zároveň tímto

usnesením Nejvyšší správní soud vyzval stěžovatele, aby ve lhůtě patnácti dnů zaplatil soudní poplatek ve výši 5000 Kč, jinak bude řízení o kasační stížnosti zastaveno.

[4] Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 16. 11. 2022. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě, tedy do dne 1. 12. 2022, soudní poplatek nezaplatil. Naopak dne 23. 11. 2022 bylo Nejvyššímu správnímu soudu doručeno podání stěžovatele, jehož přílohy svým obsahem odpovídaly žádosti o prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku a opakované žádosti o osvobození od placení soudního poplatku. V první příloze stěžovatel uvedl, že se dá očekávat změna v jeho majetkových poměrech a poplatek by uhradil po skončení řízení v dané věci. V další příloze pak rozsáhle pojednává o tom, že se v jeho případě nejedná o projev svévolného a účelového uplatňování práva a argumentuje svoji nepříznivou finanční situací.

[5] Podle § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích soud pro nezaplacení poplatku řízení nezastaví, je-li nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by poplatník mohla vzniknout újma, a poplatník ve lhůtě určené soudem ve výzvě podle odstavců 1 a 2 sdělí soudu okolnosti, které toto nebezpečí osvědčují, a doloží, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit. Z uvedeného vyplývá, že návrhu stěžovatele na prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku nebylo možné vyhovět, neboť nesdělil soudu žádné okolnosti osvědčující nebezpečí vážné újmy, jež by mu zastavením řízení mohla vzniknout (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2013, č. j. 4 As 84/2012–21). Navíc i s ohledem na to, že se jedná o zjevně neúspěšný návrh, lze dospět k závěru, že zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku nemůže stěžovateli způsobit újmu předpokládanou v ustanovení § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích. I v případě, kdy by stěžovatel soudní poplatek za podání kasační stížnosti uhradil, by Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo než ji dle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout, neboť v ní nejsou obsaženy důvody dle § 103 s. ř. s., ale jen důvody s kasačním řízením zcela mimoběžné.

[6] Na věci nemůže ničeho změnit ani opakovaná žádost o osvobození od placení soudního poplatku; po doručení výzvy k zaplacení soudního poplatku stěžovatel neměl jinou možnost, než jej uhradit, neboť Nejvyšší správní soud pravomocně rozhodl, že v tomto řízení stěžovatel od soudního poplatku osvobozen být nemá (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2022, č. j. 2 As 110/2022–135). Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že opakovaná žádost o osvobození od soudního poplatku žádným způsobem nepolemizuje s odůvodněním usnesení o neosvobození od soudního poplatku a neuvádí žádné nové skutečnosti, které by mohly mít na posouzení žádosti vliv.

[7] Vzhledem k tomu, že stěžovatel ve stanovené lhůtě nezaplatil soudní poplatek, rozhodl soud podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. o zastavení řízení o kasační stížnosti.

[8] Jelikož řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno, podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. nemá žádný z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. ledna 2023

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu